

Reglerne i Sølovens § 115, og § 133, 1ste Stk., 2det Pkt., vilde dog maaske kunne udledes den samme Regel, som her er givet klart Udtryk. Bestemmelsen har sit direkte Forbillede i Konnossementslov-Forslagets § 3, Punkt 5, men er blot udtrykt lidt mere almindeligt.

Da en Regel om Regres for Bortfragteren til Afladeren maaske kunde befrygtes at ville svække Bortfragterens Agtpaaagivenhed overfor Afladerens Oplysninger, kunde det synes ønskeligt at søge at begrænse denne Regresret til saadanne Tilfælde, hvor Bortfragteren har udvist almindelig Agtpaaagivenhed eller lign.

En vis Begrænsning af Regresretten vil nu vel følge af almindelige Retsregler, f. Eks. for det Tilfælde, at der foreligger bedragerisk Samvirken mellem Afladeren og Bortfragteren, men udover hvad der saaledes følger af almindelige Retsregler, har man ikke ment at burde forsøge at opstille nogen Begrænsning af Regresretten, idet en saadan begrænsende Regel dels let vilde medføre, at Bortfragterne for at være paa den sikre Side vilde tage Forbehold mod Konnossementets Oplysninger i større Udstrækning end paakrævet og ønskeligt for Konnossementers Omsætningsværdi, og dels vilde kunne komme til at virke som en Slags Legalisering af Bedrageri af Afladeren overfor Bortfragteren.

Til § 154.

Bestemmelsen svarer i Indhold, omend ikke i Ordlyd ganske til Sølovens § 134, 1ste Stk.

Til § 155.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 133, 1ste Stk., i. i. og 2det Stk.

Kun paa et Par Punkter foreligger der Afvigelser.

For at afværge Usikkerhed med Hensyn til, om flere Eksemplarer af Konnossementet er udstedt, er det bestemt, at det *altid* skal angives, hvor mange Eksemplarer der er udstedt; er kun eet udstedt, skal derfor ogsaa dette angives.

Endvidere er den i Sølovens § 133, sidste Sætning, indeholdte Regel om nummererede Eksemplarer af Konnossementet udeladt, hvilket skyldes, at den hermed sammenhængende Regel i Sølovens § 140, sidste Punktum, ikke er optaget i Forslaget, fordi den ikke har haft nogen Betydning i Praxis.

Endelig er ogsaa Bestemmelsen om, at Skibsføreren kan forlange for sig et af Afladeren medunderskrevet Eksempplar udeladt. Heller ikke denne Bestemmelse synes at have haft nogen virkelig praktisk Betydning.

Indehaverens Legitimation.

Til § 156.

Bestemmelsen i 1ste Stk. svarer til Sølovens § 134, 2det Stk., og giver ligesom denne kun en Legitimationsregel, der ikke udelukker, at Bevis for Berettigelse til Godset kan føres paa anden Maade end ved Overdragelsessaetninger paa Konnossementet, f. Eks. ved Skifteudskrifter. Paa et enkelt Punkt foreligger der en Afvigelse fra Søloven, nemlig deri, at Endossement kun for saa vidt angaar Ordrekonnossementer, men ikke ved Rektakonnossementer kan give tilstrækkelig Legitimation.

Bestemmelsen i 2det Stk. træder i Stedet for Sølovens §§ 139, 1ste Pkt., og 141.

I Forhold til § 141 (Udlevering andetsteds end paa Bestemmelsesstedet) frembyder Forslaget dog forskellige Afvigelser.

For det første har man opgivet Særreglen om de nummererede Eksemplarer, jfr. ovenfor.

Dernæst er ogsaa Særreglen om Rektakonnossementet opgivet. Efter Forslagets 1ste Stk. skal i Bestemmelseshavnen ogsaa Indehaveren af et Rektakonnossement legitimere sig ved Forevisning af Konnossementet, og der synes derfor heller ikke Grund til udenfor Bestemmelsesstedet at stille andre Betingelser for Retten til at kræve Godset udleveret, end hvis det drejer sig om Ordrekonnossementer.

Endelig er der aabnet Mulighed for at faa Godset udleveret, selv om vedkommende Konnossementsindehaver kun kan legitimere sig ved sit eget Eksempplar af Kon-